

det ærede Medlem for Helsingør (Ablær) den Dphlysning, at jeg troer, man i Norge har en Bestemmelse, hvorved man rammer de Næringsbrugere, som hør udenfor Communen, men have deres Næring i Communen. Jeg har idetmindste seet, at Folk der have været skattepligtige i Communer, hvori de ikke boede, og der maa altsaa være fundet en Udvei til at træffe Bestemmelser om dette Forhold, som det maaskee kunde være rigtigt at undersøge og oversføre hertil.

Ablær: Jeg talter det ærede Medlem for den Anviisning, han her har givet mig, og som jeg naturligviis skal søge at benytte for at finde en god Maade til at ramme dem, der hør udenfor Byen. Jeg maa derhos saavel imod ham som imod det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Abo Valgkreds (Varberg) gjøre en Bemærkning i Anledning af den saakaldte grønne eller graa Bog. De ærede Medlemmer synes virkelig ganske at glemme, at der er en Rigningscommission, og det en meget stor Rigningscommission; der er saaledes et meget stort Apparat af Folk, som ere i forskjellige Livsstillinger, og om hvem man tror, at de have noget Begreb om de Ansættelser, de faae at see. Hvis dette ikke var, hvis man saaledes uden videre lod Selvangivelsesne være gylbige, saa kunde man maaskee være berettiget til at sige, at Loven gik ud fra en Forudsætning, som ikke var sand. Jeg troer virkelig, at der er mange Menneker, som med Glæde ville gjøre Selvangivelse, naar de komme for en Rigningscommission og Overrigningscommission og der skulle gjøre Rede for deres Indtægt, men som meget ville betænke sig, skjøndt de baade kunne gjøre Rede for deres Indtægt og ere rebelige Folk, paa at opgive den, saalænge Enhver kan gaae hen og see, hvor stor den er. Det er en ganske anden Sag at give en Skattecommission Veiledning til at fastsætte Skatten, naar den Paagjældende veed, at hans Dphgivelse bliver en Hemmelighed mellem ham og Skattecommissionen, og paa den anden Side at opgive sin Indtægt saaledes, at Alle lære den at kjende. Denne Bemærkning gjælder ogsaa med Hensyn til den Anke fra det ærede Medlem for Frederiksborg (Varberg), at Controllen sal-

der hørt, naar Selvangivelsesne ikke offentliggjøres. Den Control, der fremkommer ved Offentliggjørelsen, bliver en smaalig Misundelses Control, og gjør, at Folk betragte Læsnungen af denne Fortegnelse som en Forhøstelse, for at see, hvad Naboen har i Indtægt, og saa maaskee henvende sig til Rigningscommissionen for at nedsette den Paagjældende i dennes Dine. Jeg kan desuden ikke troe, at Rigningscommissionen tager Sagen saa let, som man synes at mene, og jeg maa derimod vedblivende troe, at den omhandlede Bog gjør overmaade megen Skade og overmaade liden Nytte.

B. Nee: Jeg troer heller ikke, at man bør være altfor streng i at bedømme Selvangivelsesne. Publicum er allerede altfor tilbøieligt til at anvende denne Strengthed og snarere at ansee Angivelsesne for at være for lave end for høie, og en saadan Tilbøielighed bør allermindst finde Opmuntring fra vor Side. Det kan heller ikke være noget Correctiv, at man, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Abo Valgkreds (Varberg) foreslog, skulde samtale med Rigningscommissionens Medlemmer om dem, der formeentlig have gjort en urigtig Angivelse, og jeg seer egentlig heller ikke, hvorledes dette practisk skulde lade sig udføre. I alt Fald er det ikke nogen god practisk Maade at benytte, saaledes at angive Folk, naar man ikke trøster sig til at kunne bevise sin Paastand, men henvender sig til Andre og lader dem rage Castanierne af Ilden. Det maa desuden bemærkes, at Taksen er om en Skat, der sættes efter Selvangivelse eller Rigning efter den Indtægt, man har for et bestemt Aar, og at Taksen ikke er om en Beregning, der skulde være Norm for flere følgende Aars Skatteligning. Altsaa kan det Moment her slet ikke komme i Betragtning, som det nævnte Medlem fordrede skulde have Indflydelse paa Ansættelsen, nemlig hvorledes Indkomsten er fremkommen, om den enten er fremkommen som Løn for et Arbeide eller ved Lediggang, f. Ex. som Rente af en Capital, man er i Besiddelse af. Det kommer her alene an paa, af hvilken Størrelse Indtægten har været; derefter skal man betale Communen sin Andeel til dens Fornødenheder.